

Bryssel den 10 februari 2017
(OR. en)

6190/17

Interinstitutionellt ärende:
2016/0148 (COD)

CONSOM 41
MI 120
COMPET 90
TELECOM 36
JUSTCIV 25
DIGIT 20
IND 35
CODEC 198

NOT

från: Ordförandeskapet

till: Rådet

Föreg. dok. nr: 5870/17

Ärende: Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om samarbete mellan de nationella myndigheter som ansvarar för genomdrivandet av konsumentskyddslagstiftningen (Text av betydelse för EES)
– Kompromissförslag från ordförandeskapet

För delegationerna bifogas ett kompromissförslag som ska läggas fram för rådet (konkurrenskraft) den 20 februari 2017.

Ny text i förhållande till kommissionens förslag är markerad med **fetstil och understrykning** och strykningar med [...].

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om samarbete mellan de nationella myndigheter som ansvarar för genomdrivandet av
konsumentskyddslagstiftningen**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004² föreskriver harmoniserade regler och förfaranden som underlättar samarbetet mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för den gränsöverskridande konsumentskyddslagstiftningen. I artikel 21a föreskrivs en översyn av den förordningens effektivitet och operativa mekanismer, och i enlighet med samma artikel drog kommissionen slutsatsen att förordning (EG) nr 2006/2004 inte är tillräcklig för att det på ett effektivt sätt ska gå att hantera problemen med efterlevnaden på den inre marknaden, i synnerhet på den digitala inre marknaden.

¹ EUT C 108, 30.4.2004, s. 86.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ("förordningen om konsumentskyddssamarbete") (EUT L 364, 9.12.2004, s. 1).

- (2) Behovet av att stärka konsumenternas förtroende genom en snabbare, mer handlingskraftig och enhetlig tillämpning av konsumentskyddsregler angavs som en av prioriteringarna i den strategi för den digitala inre marknaden som antogs av kommissionen den 6 maj 2015. I strategin för den inre marknaden, som kommissionen antog den 28 oktober 2015, bekräftades på nytt att tillämpningen av unionens konsumentskyddslagstiftning borde förstärkas ytterligare genom förordningen om konsumentskyddssamarbete.
- (3) Den resulterande ineffektiva hanteringen av gränsöverskridande överträdelser, särskilt i den digitala miljön, gör att näringsidkare kan kringgå bestämmelser genom att flytta inom unionen, vilket leder till en snedvridning av konkurrensen för laglydiga näringsidkare som är verksamma inom det egna landet eller i flera länder. Detta är till direkt skada för konsumenterna och underminerar dessas förtroende för gränsöverskridande transaktioner och den inre marknaden. En ökad grad av harmonisering som lägger grunden för ett ändamålsenligt och effektivt samarbete mellan behöriga offentliga genomdrivandemyndigheter är därför nödvändig för att upptäcka och utreda överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser och beordra att dessa upphör.
- (4) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 inrättades ett nätverk av behöriga myndigheter i unionen. Det är nödvändigt att skapa en effektiv samordning mellan olika behöriga offentliga myndigheter som deltar i nätverket, liksom mellan andra offentliga myndigheter i medlemsstaterna. Den centrala kontaktpunktens samordnande roll bör anförtros en [...] **offentlig** myndighet i varje medlemsstat som har tillräckliga befogenheter och resurser för att spela denna viktiga roll [...]. **Medlemsstaterna uppmanas att utse en av de behöriga myndigheterna enligt denna förordning till central kontaktpunkt.**

- (5) Konsumenterna bör också skyddas mot [...] överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser som [...] **redan har upphört** men vars skadliga verkningar kan fortsätta [...] efter det att överträdelsen har upphört. De behöriga myndigheterna bör framöver ha nödvändiga befogenheter att utreda sådana överträdelser och beordra att de upphör, **så att de inte upprepas.**
- (6) De behöriga myndigheterna bör ha en minimiuppsättning av utrednings- och efterlevnadsbefogenheter för att kunna tillämpa denna förordning på ett effektivt sätt, samarbeta med varandra och avskräcka näringsidkare från att begå överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser. Dessa befogenheter bör vara tillräckliga för att lösa problem med efterlevnaden inom e-handeln och den digitala miljön, där en näringsidkares möjligheter att lätt dölja eller ändra sin identitet ger upphov till särskilda bekymmer. **De behöriga myndigheterna bör därför ha möjlighet att begära att varje offentlig myndighet, offentligt organ eller offentlig enhet i deras respektive medlemsstat och/eller varje fysisk eller juridisk person, inbegripet t.ex. betaltjänstleverantörer, internetleverantörer, teleoperatörer, domänregister och domänregistratorer samt värdtjänstleverantörer, tillhandahåller alla relevanta uppgifter för att det ska kunna fastställas om en överträdelse inom unionen eller en utbredd överträdelse äger rum.** Dessa befogenheter bör säkerställa att bevis kan utbytas på ett lagenligt sätt mellan de behöriga myndigheterna och att bestämmelserna därmed effektivt efterlevs i samma utsträckning i alla medlemsstater.
- (6a) Varje medlemsstat [...] bör säkerställa att alla behöriga myndigheter inom dess jurisdiktion har alla de minimibefogenheter som krävs för att man ska kunna garantera att denna förordning tillämpas korrekt. Förutsatt att varje befogenhet vid behov kan utövas effektivt i förhållande till varje överträdelse som omfattas av denna förordning av minst en behörig myndighet får medlemsstaterna emellertid besluta att inte överlåta alla befogenheter till respektive behörig myndighet. Medlemsstaterna får också i enlighet med bestämmelserna i denna förordning besluta att överlåta vissa uppgifter enligt denna förordning till utsedda organ. Medlemsstaterna bör dock inte vara skyldiga att involvera utsedda organ i tillämpningen av denna förordning.**

- (6b) Genomförandet och utövandet av befogenheter vid tillämpningen av denna förordning bör vara proportionella och lämpliga i förhållande till överträdelsens natur och dess faktiska eller potentiella skada. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till samtliga fakta och omständigheter i fallet och välja de lämpligaste åtgärder som krävs för att komma till rätta med överträdelsen. Åtgärder bör vara proportionella, effektiva och avskräckande.**
- (6c) Genomförandet och utövandet av befogenheter vid tillämpningen av denna förordning bör också vara i överensstämmelse med annan unionslagstiftning och nationell lagstiftning, i synnerhet när det gäller rättssäkerhetsgarantier och principer om de grundläggande rättigheterna. Eftersom utövandet av befogenheter vid tillämpningen av denna förordning kan påverka grundläggande rättigheter, såsom skydd av egendom, frihet att bedriva näringsverksamhet, rätt till integritet och yttrandefrihet, bör det stå medlemsstaterna fritt att i nationell lagstiftning fastställa villkor och begränsningar för utövandet av befogenheterna. Om det till exempel enligt nationell lagstiftning krävs förhandsgodkännande av den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten för att fysiska och juridiska personers lokaler ska få beträdas, bör befogenheten att beträda sådana lokaler enbart utnyttjas efter att ett sådant förhandsgodkännande har erhållits.**
- (7) Medlemsstaterna kan välja om de behöriga myndigheterna ska utöva dessa befogenheter direkt inom ramen för sin egen myndighetsutövning, **med bistånd av andra offentliga myndigheter, genom att ge uppdrag åt utsedda organ** eller genom ansökan till behöriga domstolar. [...] Medlemsstaterna bör säkerställa att dessa befogenheter [...] utövas effektivt och snabbt [...].

- (8) När de behöriga myndigheterna svarar på begäranden som görs via mekanismen för ömsesidigt bistånd bör de, när så är lämpligt, också utnyttja andra befogenheter eller åtgärder som de tilldelats på nationell nivå, inbegripet att väcka åtal eller föra ärendet vidare till åtal. Det är av största vikt att domstolar och andra myndigheter, särskilt de som är involverade i straffrättsliga förfaranden, har de resurser och befogenheter som krävs för att samarbeta med de behöriga myndigheterna effektivt och snabbt.
- (9) De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att inleda utredningar på eget initiativ om de får kännedom om överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser på andra sätt än genom klagomål från konsumenter. Detta är särskilt nödvändigt för att säkerställa ett effektivt samarbete mellan de behöriga myndigheterna vid insatser mot utbredda överträdelser.
- (10) De behöriga myndigheterna bör ha tillgång till alla bevis, data och uppgifter som krävs för att fastställa om en överträdelse inom unionen eller en utbredd överträdelse har ägt rum, särskilt för att identifiera den ansvariga näringsidkaren, oberoende av vem som innehar dessa bevis, uppgifter eller data och var de finns och vilket format de har. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att direkt begära att tredje parter i den digitala värdekedjan tillhandahåller alla bevis, data och uppgifter som krävs, **i enlighet med direktiv 2000/31/EG om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden.**
- (10a) Den information som de behöriga myndigheterna utbyter bör skyddas av stränga garantier för insynsskydd och sekretess för att säkerställa att utredningarna inte äventyras och att säljares eller leverantörers rykte inte skadas på felaktiga grunder.**
- (11) De behöriga myndigheterna bör kunna kontrollera efterlevnaden av konsumentskyddslagstiftningen och inhämta bevis för överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser, [...] **däribland** sådana som äger rum [...] efter inköp av varor och tjänster. De bör därför ha befogenhet att [...] köpa in varor eller tjänster under annan identitet **för att upptäcka överträdelser, såsom vägran att respektera konsumentens ångerrätt vid distansavtal.**

- (12) Särskilt i den digitala miljön bör de behöriga myndigheterna kunna stoppa överträdelser snabbt och effektivt, i synnerhet om den näringsidkare som säljer varor eller tjänster döljer sin identitet eller flyttar inom unionen eller till ett tredjeland för att kringgå bestämmelser. I fall där det finns en risk för allvarlig [...] skada för konsumenterna bör [...] de behöriga myndigheterna **i enlighet med nationell lagstiftning** kunna vidta interimistiska åtgärder [...], inbegripet **begränsning eller blockering av åtkomst till ett onlinegränssnitt eller ett krav på att en varning till konsumenterna uttryckligen ska visas vid åtkomst till detta onlinegränssnitt** [...]. Dessutom bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att [...] **begränsa eller förhindra åtkomst till ett onlinegränssnitt, beordra att en varning tydligt visas för konsumenter när de använder onlinegränssnittet eller beordra att digitalt innehåll tas bort eller ändras i fall då det inte finns några andra verkningsfulla sätt att få en olaglig verksamhet att upphöra.**
- (12a) För att uppfylla förordningens mål och framhålla betydelsen av näringsidkarens vilja att agera i enlighet med konsumentskyddslagstiftningen och att avhjälpa följderna av sina överträdelser, bör de behöriga myndigheterna ges möjlighet att komma överens med näringsidkare om åtaganden som innefattar olika åtgärder som näringsidkaren måste vidta i fråga om överträdelsen, i synnerhet för att få överträdelsen att upphöra.**
- (13) För att säkerställa att näringsidkare i tillräcklig utsträckning avskräcks från att begå eller upprepa överträdelser och att de inte drar nytta av dessa överträdelser, bör de regler om sanktioner som medlemsstaterna har fastställt i överensstämmelse med kraven i unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen också tillämpas på överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser, **och de behöriga myndigheterna bör när så är möjligt ta hänsyn till den totala skada som överträdelsen vållat i de berörda medlemsstaterna.** [...]

- (14) [...]
- (15) Ändamålsenligheten och effektiviteten hos mekanismen för ömsesidigt bistånd bör förbättras. Begärd information bör lämnas i god tid och nödvändiga **utrednings- och** efterlevnadsåtgärder bör vidtas utan dröjsmål. [...] De behöriga myndigheterna **bör** [...] besvara begäranden om information och beivrandeåtgärder **inom fastställda tidsramar, såvida inte specifika skäl till fördröjningen anges** [...].
- (16) Kommissionen [...] **bör** få bättre möjligheter att samordna och övervaka hur mekanismen för ömsesidigt bistånd fungerar [...] och avge yttranden till medlemsstaterna när det uppstår problem. Kommissionen [...] **bör** också ha bättre möjligheter att effektivt och snabbt kunna hjälpa de behöriga myndigheterna att lösa tvister om tolkningen av de behöriga myndigheternas skyldigheter på grundval av mekanismen för ömsesidigt bistånd.

- (17) Harmoniserade regler som beskriver förfarandena för samordning [...] utredning och beivrande av utbredda överträdelser bör införas. Samordnade insatser mot utbredda överträdelser bör säkerställa att de behöriga myndigheterna kan välja det lämpligaste och mest effektiva verktyget för att förhindra utbredda överträdelser [...].

(17a) De behöriga myndigheter som berörs av en utbredd överträdelse bör i samförstånd inleda en samordnad insats. Alla aspekter av överträdelsen bör beaktas för att det ska kunna fastställas vilka behöriga myndigheter som är berörda av en utbredd överträdelse, i synnerhet var näringsidkaren är etablerad eller bosatt, var näringsidkarens tillgångar finns, var de konsumenter som har lidit skada av överträdelsen finns samt var näringsidkarens försäljningsställen, t.ex. butiker och webbplatser, finns.

(17b) De berörda behöriga myndigheterna bör samordna sina utrednings- och efterlevnadsåtgärder i den samordnade insatsen i syfte att på ett effektivt sätt ta itu med överträdelsen och se till att den upphör eller förbjuds. I detta syfte bör bevis och annan nödvändig information utbytas mellan de behöriga myndigheterna och nödvändigt bistånd bör tillhandahållas. De berörda behöriga myndigheterna bör på ett samordnat sätt vidta nödvändiga efterlevnadsåtgärder för att få den utbredda överträdelsen att upphöra eller förbjudas.

(17c) Varje behörig myndighet bör delta i en samordnad insats i den utsträckning som är lämplig i förhållande till omfattningen av de utrednings- och efterlevnadsåtgärder den behöriga myndigheten är skyldig att vidta. Deltagande i en samordnad insats bör därför inte innebära en orimlig börda för de behöriga myndigheterna. De berörda behöriga myndigheterna bör vara skyldiga att endast vidta de nödvändiga utrednings- och efterlevnadsåtgärder som krävs för att få fram nödvändiga bevis gällande den utbredda överträdelsen och för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds. Brist på tillgängliga resurser hos den berörda behöriga myndigheten bör dock inte betraktas som ett berättigat skäl att inte delta i en samordnad insats.

(17d) De berörda behöriga myndigheter som deltar i en samordnad insats bör ha möjlighet att genomföra nationella utrednings- och efterlevnadsåtgärder med avseende på en och samma överträdelse. Samtidigt bör dock skyldigheten för den behöriga myndigheten att inom ramen för den samordnade insatsen samordna sina utrednings- och efterlevnadsåtgärder med andra berörda behöriga myndigheter förbli oförändrad, såvida det inte är sannolikt att man genom utrednings- och efterlevnadsåtgärder som vidtas på nationell nivå utanför ramarna för den samordnade insatsen kommer att säkerställa att den utbredda överträdelsen i praktiken snabbt upphör eller förbjuds. I dessa undantagsfall bör de behöriga myndigheterna ha rätt att avstå från att delta i den samordnade insatsen.

(18) [...]

- (19) [...] Kommissionen bör samarbeta närmare med medlemsstaterna för att förhindra att storskaliga överträdelser inträffar. Kommissionen bör därför aktivt underrätta de behöriga myndigheterna om varje misstanke om överträdelser enligt denna förordning. Om kommissionen, t.ex. genom att övervaka de anmälningar som lämnas in av de behöriga myndigheterna, har rimliga skäl att misstänka att det förekommer en utbredd överträdelse som [...] har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada konsumenter i minst tre fjärdedelar av medlemsstaterna som tillsammans svarar för minst tre fjärdedelar av unionens befolkning, bör den, genom de behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter som berörs av den påstådda överträdelser, underrätta medlemsstaterna samt ange skälen för en eventuell samordnad insats i underrättelsen. De berörda behöriga myndigheterna bör genomföra lämpliga utredningar på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga för dem eller som de lätt kan få tillgång till. Om dessa utredningar visar att en överträdelse eventuellt pågår, bör de behöriga myndigheter som berörs av den påstådda överträdelser inleda en samordnad insats. En samordnad insats som inleds efter kommissionens underrättelse bör samordnas av kommissionen. Om det är uppenbart att en medlemsstat berörs av överträdelser, bör den delta i en samordnad insats för att bidra till att samla in den information och de bevis som krävs i samband med överträdelser och för att se till att överträdelser upphör eller förbjuds. Vad gäller efterlevnadsåtgärderna bör straffrättsliga och civilrättsliga förfaranden i medlemsstaterna inte påverkas av tillämpningen av denna förordning. Principen *ne bis in idem* bör respekteras. Om samma näringsidkare upprepar samma handling eller på nytt underlåter att handla, och detta utgör en överträdelse som redan har hanterats genom ett efterlevnadsförfarande som har lett till att överträdelser upphört eller förbjudits, bör detta dock betraktas som en ny överträdelse, och de behöriga myndigheterna bör ta itu med den.

(19a) De berörda behöriga myndigheterna bör vidta nödvändiga utredningsåtgärder för att fastställa de särskilda omständigheterna för den utbredda överträdelsen, i synnerhet näringsidkarens identitet, näringsidkarens handlande eller underlåtenhet att handla samt följderna av överträdelsen. De efterlevnadsåtgärder som vidtas bör grunda sig på resultatet av utredningen. När så är lämpligt bör resultatet av utredningen och bedömningen av den utbredda överträdelsen redogöras för i en gemensam standpunkt som de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen enats om; denna standpunkt bör riktas till de näringsidkare som berörs av överträdelsen. Den gemensamma standpunkten bör inte utgöra ett bindande beslut av de behöriga myndigheterna. Den bör dock ge mottagaren möjlighet att höras om de frågor som behandlas i den gemensamma standpunkten.

(20) I samband med utbredda överträdelser [...] bör de berörda näringsidkarnas rätt till försvar respekteras. Detta förutsätter i synnerhet att näringsidkaren får rätt att bli hörd och att **under förfarandet** använda det **officiella** språk [...] **eller ett av de officiella språk som används för officiella ändamål i den medlemsstat där näringsidkaren är etablerad eller bosatt** [...].

(21) [...] De berörda behöriga myndigheterna bör inom sin jurisdiktion vidta de utrednings- och efterlevnadsåtgärder som krävs. Effekterna av utbredda överträdelser är emellertid inte begränsade till en enda medlemsstat. Därför krävs att de behöriga myndigheterna samarbetar för att ta itu med utbredda överträdelser och se till att de upphör eller förbjuds.

(21a) Samordnade undersökningar av konsumentmarknader (s.k. "sweeps") är en annan form av samordning av tillsynen som har visat sig vara ett effektivt vapen mot överträdelser som bör bibehållas och förstärkas i framtiden.

- (22) [...] **De behöriga myndigheterna och kommissionen bör till stöd för ett** effektivt upptäckande av utbredda överträdelser **utbyta information genom att göra en anmälan om det finns en rimlig misstanke om sådana överträdelser.** [...] Kommissionen bör samordna [...] **informationsutbytet** funktion.
- (23) Konsumentorganisationer spelar en mycket viktig roll när det gäller att informera konsumenterna om deras rättigheter, utbilda dem och skydda deras intressen, inbegripet genom tvistlösning. Konsumenterna bör uppmuntras att samarbeta med de behöriga myndigheterna för att stärka tillämpningen av denna förordning. Konsumentorganisationer, särskilt konsumentorganisationer till vilka tillsynsuppgifter får delegeras enligt denna förordning och europeiska konsumentcentrum, bör kunna underrätta de behöriga myndigheterna om misstänkta överträdelser och med dem utbyta den information som behövs för att upptäcka, utreda och stoppa överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser.
- (24) [...]

(25) [...]³

(26) Efterlevnadsproblem går utöver unionens gränser, och unionskonsumenternas intressen bör skyddas från oseriösa näringsidkare som är baserade i tredjeländer. Därför bör man med tredjeländer förhandla om internationella avtal om ömsesidigt bistånd vid tillämpning av lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Dessa internationella avtal bör inbegripa de frågor som omfattas av denna förordning och bör förhandlas på unionsnivå för att säkerställa starkast möjliga skydd för konsumenterna i unionen och ett smidigt samarbete med tredjeländer.

(27) [...]⁴

³
⁴

[...]
[...]

- (28) Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av akter i enlighet med artikel [...] 43 [...] i denna förordning, med tanke på att [...] **denna** akt[...] **har** allmän räckvidd.
- (29) Denna förordning kompletterar sektorsspecifika unionsregler om samarbete mellan sektoriella tillsynsmyndigheter [...]. Denna förordning påverkar inte andra samarbetssystem och samarbetsnätverk som föreskrivs i sektorsspecifik unionslagstiftning. Denna förordning främjar samarbete och samordning mellan nätverket för konsumentskydd och de nätverk av tillsynsorgan och tillsynsmyndigheter som inrättats genom sektorsspecifik unionslagstiftning. **Denna förordning ska inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av bestämmelser om rättsligt samarbete.**

(29a) Denna förordning påverkar inte rätten att ansöka om individuell eller kollektiv kompensation i enlighet med nationell rätt, och innehåller inga bestämmelser om indrivning av sådana fordringar.

(29b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter samt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter, bör gälla i samband med denna förordning.

(30) Denna förordning påverkar inte befintliga unionsregler om befogenheter för de nationella tillsynsorgan som inrättas genom sektorsspecifik unionslagstiftning. När så är lämpligt och möjligt bör dessa organ använda sig av de befogenheter som står dem till buds enligt unionslagstiftning eller nationell lagstiftning för att se till att överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser upphör eller förbjuds eller för att bistå de behöriga myndigheterna i detta arbete.

(31) [...] ⁵⁶⁷⁸

5 [...]
6 [...]
7 [...]
8 [...]

- (32) Denna förordning påverkar inte de behöriga myndigheternas och Europeiska bankmyndighetens roller och befogenheter när det gäller skyddet av konsumenternas kollektiva ekonomiska intressen i fråga om betalkonton och kreditavtal som avser bostadsfastighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU⁹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU¹⁰.
- (33) Med hänsyn till de befintliga samarbetsmekanismerna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU, bör mekanismen för ömsesidigt bistånd (kapitel III) inte tillämpas på överträdelse inom unionen av dessa direktiv.
- (34) [...]

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214).

- (35) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna¹¹ **samt i medlemsstaternas statsrätt.** Denna förordning bör således tolkas och tillämpas med beaktande av dessa rättigheter och principer. När de behöriga myndigheterna utövar minimibefogenheter enligt denna förordning bör de göra en lämplig avvägning mellan de intressen som skyddas av de grundläggande rättigheterna, såsom en hög konsumentskyddsnivå, näringsfrihet och informationsfrihet. **Dessutom bör tillämpningen av denna förordning inte hindra medlemsstaterna från att tillämpa sina grundläggande regler och principer för pressfrihet och yttrandefrihet.**
- (36) Eftersom målet med denna förordning, nämligen samarbete mellan nationella myndigheter som ansvarar för tillämpning av konsumentskyddslagstiftningen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom de inte kan säkerställa samarbete och samordning genom att agera på egen hand, utan, på grund av åtgärdens territoriella tillämpningsområde och de personer som omfattas, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. **Förordning (EU) 2016/679 bör respekteras så att skyddet av rättigheter och friheter med avseende på behandling av personuppgifter och det fria flödet av sådana uppgifter, inbegripet lämpliga skyddsåtgärder för de registrerade, säkerställs.**

- (37) Förordning (EG) nr 2006/2004 bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹¹ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de villkor enligt vilka de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som utses som ansvariga för tillämpningen av [...] **unions**lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen ska samarbeta med varandra och med kommissionen i syfte att säkerställa att denna lagstiftning efterlevs och att den inre marknaden fungerar smidigt och i syfte att förbättra skyddet av konsumenternas ekonomiska intressen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på överträdelser inom unionen **och** utbredda överträdelser enligt definitionerna i artikel 3 b **respektive 3 c, även om dessa överträdelser har upphört innan efterlevnadsåtgärder inleddes eller slutfördes.**
2. [...]

3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av unionsreglerna om internationell privaträtt, särskilt regler om domstols behörighet och tillämplig lagstiftning.
4. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av bestämmelserna om straffrättsligt och civilrättsligt samarbete, särskilt de europeiska rättsliga nätverkens verksamhet **och tillämpningen av rättsliga instrument för straffrättsligt samarbete**.
5. Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas fullgörande av eventuella ytterligare skyldigheter på området för ömsesidigt bistånd för skydd av konsumenternas kollektiva ekonomiska intressen, inbegripet i straffrättsliga ärenden som går tillbaka på andra rättsakter, däribland bilaterala eller multilaterala avtal.
6. **Kapitel III i denna förordning ska inte tillämpas på överträdelser inom unionen** [...] enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto.
7. [...]

(a) [...]

b) [...]

8. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG¹².

9. Denna förordning ska inte påverka förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen¹³.

10. Denna förordning ska inte påverka relevant unionslagstiftning som är tillämplig på skyddet för enskilda vid behandling av personuppgifter.

11. Denna förordning ska inte påverka nationell lagstiftning som är tillämplig på kompensation till konsumenter för skada som orsakats av överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) **unions**lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen: de direktiv, såsom de införlivats i medlemsstaternas nationella rättsordningar, samt de förordningar som förtecknas i bilagan.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG av den 23 april 2009 om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen (EUT L 110, 1.5.2009, s. 30).

¹³ **Förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 401 – Svensk specialutgåva: Område 01 Volym 001 s. 14).**

b) *överträdelse inom unionen*: varje [...] handlande eller underlåtenhet att handla som strider mot den **unions**lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kan skada de kollektiva intressena för konsumenter som är bosatta i en annan medlemsstat än den där handlandet eller underlåtenheten att handla hade sin upprinnelse eller ägde rum, där den näringsidkare som är ansvarig för handlandet eller underlåtenheten att handla är etablerad, eller där det finns bevis eller tillgångar som tillhör näringsidkaren och som hänför sig till handlingen eller underlåtenheten.

c) *utbredd överträdelse*:

1. varje handling eller underlåtenhet som strider mot den **unions**lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kan skada de kollektiva intressena för konsumenter som är bosatta i minst två andra medlemsstater än den där handlingen eller underlåtenheten har sitt ursprung eller ägde rum, där den näringsidkare som är ansvarig för handlingen eller underlåtenheten är etablerad, eller där det finns bevis eller tillgångar **tillhörande näringsidkaren** som hänför sig till handlandet eller underlåtenheten att handla [...], eller
2. varje handlande eller underlåtenhet att handla som strider mot den **unions**lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som **har skadat, skadar eller sannolikt kan skada konsumenternas kollektiva intressen samt** uppvisar gemensamma drag, till exempel genom att innebära bruk av samma olagliga metoder eller åsidosättande av samma intresse [...] **och som begås av samma näringsidkare** och inträffar samtidigt i minst [...] **tre** medlemsstater.

ca) behörig myndighet: varje offentlig myndighet etablerad på nationell, regional eller lokal nivå som ansvarar för tillämpningen av den unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och som utsetts i enlighet med artikel 5.1.

- cb) central kontaktpunkt: den offentliga myndighet i varje medlemsstat som utsetts som ansvarig för samordning av tillämpningen av denna förordning inom den medlemsstaten.**
- d) *ansökande myndighet*: den behöriga myndighet som framställer en begäran om ömsesidigt bistånd.
- e) *anmodad myndighet*: den behöriga myndighet som tar emot en begäran om ömsesidigt bistånd.
- ea) utsett organ: ett organ som har ett berättigat intresse av att överträdelser av den unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen upphör eller förbjuds, och som utsetts av en behörig myndighet för att samla in nödvändig information och vidta de nödvändiga efterlevnadsåtgärder som står dem till buds enligt nationell lag i syfte att på den behöriga myndighetens vägnar se till att överträdelsen upphör eller förbjuds.**
- f) *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person, privatägd eller offentligägd, som handlar för ändamål som faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten samt varje person som agerar i dennes namn eller på dennes vägnar.
- g) [...]
- h) [...]

- i) [...] *konsumenternas kollektiva intressen*: [...] intressena för ett antal konsumenter som [...] **har skadats eller sannolikt kommer att skadas** av överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser. [...]
- ia) **onlinegränssnitt: all programvara, inbegripet en webbplats eller en del av webbplatsen och applikationer, som administreras av en näringsidkare eller för dennas räkning och som tjänar till att ge konsumenterna tillgång till näringsidkarens varor eller tjänster.**

Artikel 4

Anmälan av preskriptionstider för överträdelser

1. [...]
2. [...]
3. [...]

De centrala kontaktpunkterna ska till kommissionen anmäla de preskriptionstider som är tillämpliga i deras jurisdiktioner på vidtagandet av efterlevnadsåtgärder i enlighet med artikel 8.3. Kommissionen ska sammanfatta de anmälda preskriptionstiderna och göra denna sammanfattning tillgänglig för de behöriga myndigheterna.

KAPITEL II

BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH DERAS BEFOGENHETER

Artikel 5

Behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter

1. Varje medlemsstat ska [...] utse de behöriga myndigheter [...] **och den centrala kontaktpunkt som har ansvaret för tillämpningen av denna förordning.**
2. De behöriga myndigheterna ska fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning som om de agerade för konsumenter i sin egen medlemsstat och för sin egen räkning.
3. [...]
4. Den centrala kontaktpunkten ska **inom varje medlemsstat** ansvara för samordning av de utrednings- och efterlevnadsåtgärder avseende överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser som vidtas av de behöriga myndigheterna, andra offentliga myndigheter enligt artikel 6 [...] **och, i tillämpliga fall,** utsedda organ enligt artikel [...] **6a** [...].

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter har de adekvata resurser som krävs för att tillämpa denna förordning [...], inbegripet tillräckliga ekonomiska och andra resurser, sakkunskap, förfaranden och andra arrangemang.
6. Om en medlemsstat har fler än en behörig myndighet på sitt territorium, ska medlemsstaten säkerställa att deras respektive uppdrag är tydligt definierade och att det finns ett nära samarbete dem emellan, så att de kan fullgöra sina respektive uppdrag på ett effektivt sätt.

Artikel 6

[...] Samarbete för tillämpning av denna förordning inom medlemsstaterna

1. **[...] Varje medlemsstat ska för en korrekt tillämpning av denna förordning säkerställa att dess behöriga myndigheter, andra offentliga myndigheter och, i tillämpliga fall, utsedda organ samarbetar effektivt med varandra.**
2. [...] **Andra offentliga myndigheter** som avses i punkt 1 [...] **ska, på begäran av en behörig myndighet,** vidta alla nödvändiga [...]åtgärder som står dem till buds enligt nationell lagstiftning **i syfte att** se till överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser upphör eller förbjuds.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de andra offentliga myndigheterna har de resurser och befogenheter som krävs för att samarbeta effektivt med de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av denna förordning. Dessa andra offentliga myndigheter ska regelbundet underrätta den behöriga myndigheten om åtgärder som vidtagits med avseende på tillämpningen av denna förordning.
4. [...]
5. [...]

Artikel 6a

De utsedda organens roll

1. I tillämpliga fall och i enlighet med nationell lagstiftning får en behörig myndighet (nedan kallad *den uppdragsgivande myndigheten*) ge ett utsett organ i uppdrag att samla in nödvändig information om en överträdelse inom unionen eller en utbredd överträdelse, eller vidta de efterlevnadsåtgärder som krävs för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds, under förutsättning att både den ansökande och den anmodade myndigheten eller alla berörda behöriga myndigheter efter samråd med den ansökande myndigheten eller de andra berörda myndigheterna är eniga om att detta sannolikt kommer att leda till att den nödvändiga informationen erhålls eller att överträdelsen upphör eller förbjuds på ett sätt som är minst lika effektivt som en åtgärd som vidtas av den uppdragsgivande myndigheten.

2. Om den ansökande myndigheten eller de andra berörda myndigheterna inte anser att villkoren i punkt 1 är uppfyllda ska de utan dröjsmål skriftligen informera den uppdragsgivande myndigheten om detta och ange skälen till deras uppfattning. Vid oenighet får den uppdragsgivande myndigheten hänskjuta frågan till kommissionen, som utan dröjsmål ska avge ett yttrande.
3. Om det utsedda organet inte lyckas med att utan dröjsmål erhålla den nödvändiga informationen eller se till att överträdelsen upphör eller förbjuds, eller om de berörda behöriga myndigheterna inte är eniga om att det utsedda organet kan ges ett uppdrag i enlighet med punkt 1 ska den uppdragsgivande myndighetens skyldighet att vidta den nödvändiga utrednings- eller efterlevnadsåtgärden kvarstå.
4. Den uppdragsgivande myndigheten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra att information som omfattas av reglerna om sekretess, tystnadsplikt och affärshemligheter i artikel 41 lämnas ut.

Artikel 7

Information och förteckningar

1. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål meddela kommissionen och de övriga medlemsstaterna identiteten på de behöriga myndigheterna, den centrala kontaktpunkten, de utsedda organ som anges i artikel [...] **6a** och de enheter som deltar i den förvarningsmekanism som anges i artikel 34, samt eventuella ändringar av dessa uppgifter.
2. Kommissionen ska på sin webbplats upprätta och uppdatera en allmänt tillgänglig förteckning över centrala kontaktpunkter, behöriga myndigheter samt utsedda organ och enheter **enligt artikel 35**.

Artikel 8

Minimibefogenheter för de behöriga myndigheterna

1. Varje behörig myndighet ska ha de utrednings- och efterlevnadsbefogenheter **enligt punkterna 2, 3, 4 och 5** som den behöver för att tillämpa denna förordning, och de ska utöva dessa [...] i enlighet med **de villkor som anges i artikel 9**.
- 1a. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna besluta att inte överlåta alla befogenheter till respektive behörig myndighet under förutsättning att varje befogenhet kan utövas effektivt i och enlighet med villkoren i artikel 9 i förhållande till de överträdelser som omfattas av denna förordning.**
2. [...] **Behöriga myndigheter** ska ha åtminstone följande **utrednings**befogenheter [...] och utöva dessa för att
 - a) få tillgång till alla relevanta handlingar, data eller uppgifter med anknytning till en **överträdelse inom unionen eller en utbredd** överträdelse [...], i varje form och format och oberoende av på vilket medium eller var de lagras,
 - b) begära att varje [...] **offentlig myndighet, offentligt organ eller offentlig enhet i den behöriga myndighetens medlemsstat och/eller varje fysisk eller juridisk person** tillhandahåller alla relevanta uppgifter, data eller handlingar, oavsett format eller form och oberoende av på vilket medium eller på vilken plats de lagras, i syfte att [...] **fastställa huruvida en överträdelse inom unionen eller en utbredd överträdelse har ägt rum samt en sådan överträdelsets särdrag, inbegripet spårning av** finansiella flöden och dataflöden, eller i syfte att fastställa identiteten hos personer som är involverade i finansiella flöden och dataflöden, samt bankkontouppgifter och uppgifter om ägande av webbplatser,

- c) [...]
- d) utföra nödvändiga inspektioner på plats **av företag**, [...] lokaler [...] och transportmedel eller anmoda andra myndigheter att göra detta i syfte att undersöka, beslagta, kopiera eller utverka kopior av uppgifter, data eller handlingar, oberoende av på vilket medium de lagras, [...] **beslagta** [...] uppgifter, data eller handlingar för den tidsperiod som krävs och i den omfattning som det är nödvändigt för inspektionen, begära att den berörda näringsidkarens företrädare eller medarbetare lämnar förklaringar om sakförhållanden, uppgifter eller handlingar som har samband med föremålet för inspektionen och protokollföra deras svar,
- e) köpa in varor eller tjänster genom testinköp, **om nödvändigt under annat namn**, för att upptäcka **överträdelser inom unionen och utbredda** överträdelser [...] och erhålla bevis,
- f) [...]
- g) [...]

h) [...]

i) [...]

j) [...]

k) [...]

l) [...]

m) [...]

n) [...]

o) [...]

p) [...]

q) [...]

3. Behöriga myndigheter ska ha åtminstone följande efterlevnadsbefogenheter och utöva dessa för att

- a) vidta interimistiska åtgärder för att förebygga risken för allvarlig skada för konsumenternas kollektiva intressen,**
- b) söka erhålla eller godkänna åtaganden från den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inom unionen eller den utbredda överträdelsen om att upphöra med överträdelsen,**
- c) skriftligen förelägga näringsidkaren att upphöra med överträdelsen inom unionen eller den utbredda överträdelsen,**
- d) se till att överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser upphör eller förbjuds,**
- e) om inga andra effektiva medel står till buds för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds, begränsa eller blockera åtkomsten till ett onlinegränssnitt eller kräva att en varning till konsumenterna uttryckligen visas vid åtkomst till detta onlinegränssnitt, inklusive genom att en tredje part eller en annan offentlig myndighet anmodas att genomföra sådana åtgärder, eller kräva att digitalt innehåll tas bort eller ändras, i syfte att förebygga risken för allvarlig skada för konsumenternas kollektiva intressen,**

f) besluta om böter eller viten för överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser och för underlåtenhet att följa ett beslut, ett föreläggande, en interimistisk åtgärd, ett åtagande eller någon annan åtgärd som har beslutats enligt denna förordning.

3a. Befogenheten att besluta om böter för överträdelser inom unionen och utbredda överträdelser gäller alla överträdelser mot unionslagstiftning vilken skyddar konsumenternas intressen och i vilken sanktioner föreskrivs. Detta påverkar inte de nationella myndigheternas befogenheter att besluta om sanktioner, inklusive böter, på de villkor som fastställs i den nationella lagstiftningen även om sanktioner inte föreskrivs i den unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

4. De behöriga myndigheterna ska ha befogenhet att på eget initiativ inleda utredningar eller förfaranden för att se till att överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser upphör eller förbjuds.

5. De behöriga myndigheterna får offentliggöra slutliga beslut, åtaganden från näringsidkare eller förelägganden som antagits i enlighet med denna förordning, inklusive identiteten hos den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inom unionen eller den utbredda överträdelsen.

Artikel 9

Utövande av minimibefogenheter

1. De [...] befogenheter som anges i artikel 8 **ska utövas** [...] antingen

a) direkt **av de behöriga myndigheterna** inom ramen för deras egen myndighetsutövning,

aa) när så är lämpligt efter att ha hänvänt sig till andra behöriga myndigheter eller andra offentliga myndigheter vid tillämpning av befogenheterna,

ab) i förekommande fall genom att ge uppdrag åt utsedda organ, eller

- b) genom ansökan till domstolar som är behöriga att fatta det nödvändiga beslutet inbegripet, i förekommande fall, genom överklagande, om ansökan om att fatta det nödvändiga beslutet avslås.

2. [...] **Genomförandet och utövandet av de befogenheter som anges i artikel 8 vid tillämpningen av denna förordning ska vara proportionerliga och förenliga med denna förordning, unionslagstiftning och nationell lagstiftning, bland annat när det gäller tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och principer om de grundläggande rättigheterna. Utrednings- och efterlevnadsåtgärder som antas vid tillämpningen av denna förordning ska vara lämpliga i förhållande till överträdelsens natur och dess övergripande faktiska eller potentiella skada.**

3. [...]

Artikel 10

[...]

KAPITEL III

MEKANISMEN FÖR ÖMSESIDIGT BISTÅND

Artikel 11

Begäran om information

1. En anmodad myndighet ska, på begäran av en ansökande myndighet, inom 30 dagar, **såvida inte specifika skäl till fördröjningen anges, till den ansökande myndigheten lämna** all relevant information som krävs för att fastställa om en överträdelse inom unionen har ägt rum och för att få denna överträdelse att upphöra. [...]
2. Den anmodade myndigheten ska inleda lämpliga **och nödvändiga** utredningar eller vidta varje annan nödvändig eller lämplig åtgärd för att inhämta den begärda informationen. Vid behov ska dessa utredningar genomföras med bistånd av andra offentliga myndigheter eller utsedda organ.
3. På begäran av den ansökande myndigheten får den anmodade myndigheten ge behöriga tjänstemän från den ansökande myndigheten tillstånd att åtfölja tjänstemännen från den anmodade myndigheten under utredningens gång.
4. [...]
5. [...].

Begäran om efterlevnadsåtgärder

1. En anmodad myndighet ska, på begäran av en ansökande myndighet, vidta alla nödvändiga **och proportionerliga** efterlevnadsåtgärder för att se till att överträdelsen inom unionen upphör eller förbjuds [...] **genom att utöva de befogenheter som anges i artikel 8 och eventuella ytterligare befogenheter som den tilldelats enligt nationell lagstiftning. Den anmodade myndigheten ska besluta vilka lämpliga efterlevnadsåtgärder som krävs för att se till att överträdelsen inom unionen upphör eller förbjuds och ska vidta dessa utan dröjsmål, men inte senare än 6 månader efter det att begäran har mottagits, såvida inte specifika skäl till fördröjningen anges. I förekommande fall ska den anmodade myndigheten förelägga den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inom unionen böter eller viten.**
2. [...]
3. Den anmodade myndigheten ska regelbundet informera [...] den ansökande myndigheten om de åtgärder som vidtagits **samt om de åtgärder den avser att vidta**. Den anmodade myndigheten ska via den databas som anges i artikel 43 utan dröjsmål underrätta den ansökande myndigheten, de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater och kommissionen om de åtgärder som vidtagits och deras verkan på överträdelsen inom unionen, och därvid ange bland annat [...] huruvida interimistiska åtgärder har införts [...].

vilka [...] **åtgärder** som har [...] **antagits och** [...] huruvida [...] **dess**a åtgärder har genomförts.

4. [...]

5. [...]

Artikel 13

[...]

1. [...]

2. [...]
3. [...]
4. [...]
6. [...]

Artikel 14

Förfarande för begäran om ömsesidigt bistånd

1. I en begäran om ömsesidigt bistånd ska den ansökande myndigheten lämna tillräcklig information för att den anmodade myndigheten ska kunna tillmötesgå begäran, inbegripet sådana nödvändiga bevis som endast kan erhållas i den ansökande myndighetens medlemsstat.

2. Begäran ska översändas av den ansökande myndigheten till den centrala kontaktpunkten i den anmodade myndighetens medlemsstat och till den centrala kontaktpunkten i den ansökande myndighetens medlemsstat för kännedom. Den centrala kontaktpunkten i den anmodade myndighetens medlemsstat ska utan dröjsmål vidarebefordra begäran till berörd behörig myndighet.
3. En begäran om ömsesidigt bistånd och all kommunikation i samband med denna ska göras skriftligen med hjälp av standardformulär och skickas elektroniskt via den databas som inrättas i enlighet med artikel 43.
4. De berörda behöriga myndigheterna ska komma överens om vilka språk som ska användas för begäranden om ömsesidigt bistånd och för all kommunikation med anknytning till sådana begäranden.
5. Om en överenskommelse om vilka språk som ska användas inte kan nås ska en begäran översändas på det officiella språket i den ansökande myndighetens medlemsstat och svaren lämnas på det officiella språket i den anmodade myndighetens medlemsstat. I så fall ska varje behörig myndighet säkerställa nödvändiga översättningar av begärandena, svaren och andra handlingar som den mottar från en annan behörig myndighet.
6. Den anmodade myndigheten ska svara direkt till den ansökande myndigheten och till den centrala kontaktpunkten i den ansökande respektive den anmodade myndighetens medlemsstat.

Vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd

1. En anmodad myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om information enligt artikel 11 om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den anmodade myndigheten anser, efter att ha samrått med den ansökande myndigheten, att **det är uppenbart att** den ansökande myndigheten inte behöver den begärda informationen för att fastställa huruvida en överträdelse inom unionen har ägt rum eller huruvida det föreligger skäligen misstanke om att den kommer att äga rum.
 - b) Den ansökande myndigheten håller inte med om att informationen omfattas av reglerna om sekretess och tystnadsplikt och affärshemligheter i artikel 41.
 - c) **En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts eller det finns en [...] dom [...], en förlikning inför domstol eller ett domstolsföreläggande** med avseende på samma överträdelse inom unionen och samma näringsidkare vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade [...] myndighetens medlemsstat.
 - d) **Utövandet av de nödvändiga utrednings- eller efterlevnadsbefogenheterna har redan inletts eller ett administrativt beslut har redan fattats med avseende på samma överträdelse inom unionen och samma näringsidkare i den medlemsstaten i syfte att se till att överträdelsen inom unionen upphör eller förbjuds.**

2. En anmodad myndighet får, efter samråd med den ansökande myndigheten, vägra att tillmötesgå en begäran om efterlevnadsåtgärder enligt artikel 12 om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:
- a) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts [...] **eller det finns en dom [...], en förlikning inför domstol eller ett domstolsföreläggande** med avseende på samma överträdelse inom unionen och samma näringsidkare vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade [...] myndighetens medlemsstat.
 - aa) Utövandet av de nödvändiga utrednings- eller efterlevnadsbefogenheterna har redan inletts eller ett administrativt beslut har redan fattats med avseende på samma överträdelse inom unionen och samma näringsidkare i den medlemsstaten i syfte att se till att överträdelsen inom unionen och den utbredda överträdelsen upphör eller förbjuds.**
 - b) Den anmodade myndigheten anser, efter att ha gjort lämpliga utredningar, att någon överträdelse inom unionen inte har ägt rum.
 - c) Den anmodade myndigheten anser att den ansökande myndigheten inte har lämnat tillräcklig information enligt artikel 1[...]4.1.
 - d) Den anmodade myndigheten har godtagit åtaganden från näringsidkaren om att upphöra med överträdelsen inom unionen inom en fastställd tidsfrist och tidsfristen har ännu inte löpt ut.**

Den anmodade myndigheten ska dock tillmötesgå begäran om efterlevnadsåtgärder enligt artikel 12 om näringsidkaren inte fullgör åtagandena i enlighet med led d.

[...]

3. Den anmodade myndigheten ska underrätta den ansökande myndigheten och kommissionen om en vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd och ange skälen till avslaget.
4. Vid eventuell oenighet mellan den ansökande och den anmodade myndigheten [...] **får** den ansökande myndigheten eller den anmodade myndigheten utan dröjsmål hänskjuta frågan till kommissionen, som **utan dröjsmål** ska avge ett yttrande. Om frågan inte hänskjuts till kommissionen, får denna avge ett yttrande på eget initiativ.
5. Kommissionen ska övervaka hur mekanismen för ömsesidigt bistånd fungerar, att behöriga myndigheter följer förfarandena och att tidsfristerna för handläggning av begäranden om ömsesidigt bistånd efterlevs. Kommissionen ska ha tillgång till begärandena om ömsesidigt bistånd och till den information och de handlingar som utbyts mellan den ansökande och den anmodade myndigheten.
6. [...]

KAPITEL IV

[...] MEKANISMEN FÖR UTREDNING OCH BEIVRANDE VID UTBREDDA ÖVERTRÄDELSER

AVSNITT I

[...]

Artikel 15a

Beslutsförfarande mellan medlemsstaterna

I frågor som omfattas av detta kapitel ska de berörda behöriga myndigheterna besluta med
enhällighet.

Artikel 15aa

Allmänna principer för samarbetet

1. Om det finns rimliga skäl att misstänka att en utbredd överträdelse äger rum ska
berörda behöriga myndigheter och kommissionen utan dröjsmål informera varandra
och de berörda centrala kontaktpunkterna genom att sända anmälningar i enlighet
med artikel 34.

2. De behöriga myndigheter som berörs av den utbredda överträdelsen ska samordna sina utrednings- och efterlevnadsåtgärder för att ta itu med överträdelser. De ska utbyta all nödvändig information och utan dröjsmål förse varandra och kommissionen med allt bistånd som behövs.
3. De berörda behöriga myndigheterna ska säkerställa att nödvändiga bevis och uppgifter inhämtas och att alla nödvändiga efterlevnadsåtgärder vidtas för att se till att den utbredda överträdelsen upphör eller förbjuds.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska inte genomförandet av nationella utrednings- och efterlevnadsåtgärder med avseende på samma överträdelse och samma näringsidkare av de berörda behöriga myndigheterna påverkas av tillämpningen av denna förordning.
5. När så är lämpligt får de behöriga myndigheterna bjuda in kommissionstjänstemän och andra åtföljande personer som bemyndigats av kommissionen att delta i samordnade utredningar, efterlevnadsinsatser och andra åtgärder i enlighet med detta kapitel.

Artikel 16

[...] Inledande av en samordnad insats och utseende av samordnare

1. [...]

2. [...].
3. [...]
4. [...]
5. [...]
6. [...]

1. Vid skälig misstanke om en utbredd överträdelse ska de berörda behöriga myndigheterna genom en överenskommelse dem emellan inleda en samordnad insats. De centrala kontaktpunkter som berörs av den samordnade insatsen och kommissionen ska underrättas om inledandet av den samordnade insatsen.

2. De behöriga myndigheter som berörs av den misstänkta utbredda överträdelsen ska bland sig utse en behörig myndighet som ska ta på sig rollen som samordnare. Om de behöriga myndigheterna inte kan enas om en samordnare ska de uppmana kommissionen att ta på sig rollen som samordnare. Om kommissionen avböjer att ta på sig rollen som samordnare får de berörda behöriga myndigheterna besluta att avsluta den samordnade insatsen; de berörda behöriga myndigheterna ska då vidta sina nationella efterlevnadsåtgärder för att ta itu med den utbredda överträdelsen, när så är tillämpligt med hjälp av mekanismen för ömsesidigt bistånd i enlighet med kapitel III.
3. Om kommissionen har rimliga skäl att misstänka att en utbredd överträdelse har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada konsumenter i minst tre fjärdedelar av medlemsstaterna som tillsammans svarar för minst tre fjärdedelar av unionens befolkning, ska den utan dröjsmål enligt artikel 34 underrätta de behöriga myndigheter och de centrala kontaktpunkter som berörs av den påstådda överträdelsen. I underrättelsen ska kommissionen ange skälen för en eventuell samordnad insats. De berörda behöriga myndigheterna ska genomföra lämpliga utredningar på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga för dem eller som de lätt kan få tillgång till. Om dessa utredningar visar att en överträdelse eventuellt pågår, ska de behöriga myndigheter som berörs av överträdelsen inleda en samordnad insats enligt punkt 1.
4. En samordnad insats som inleds efter kommissionens underrättelse enligt punkt 3 ska samordnas av kommissionen.

- 5. En behörig myndighet ska ansluta sig till den samordnade insatsen om det under den samordnade insatsen blir uppenbart att den berörs av den utbredda överträdelsen.**

Artikel 16a

Avböjande av medverkan i en samordnad insats

- 1. En behörig myndighet får avböja medverkan i en samordnad insats på någon av följande grunder:**

- a) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts, en dom har meddelats eller en förlikning inför domstol har uppnåtts med avseende på samma överträdelse och samma näringsidkare i den medlemsstaten.**
- b) De nödvändiga utrednings- eller efterlevnadsbefogenheterna har redan börjat utövats eller ett administrativt beslut har antagits med avseende på samma överträdelse och samma näringsidkare i den medlemsstaten i syfte att se till utbredda överträdelser upphör eller förbjuds.**
- c) En lämplig utredning har visat att den faktiska eller potentiella skada som den påstådda överträdelsen åsamkar konsumenterna i medlemsstaten är obetydlig och att inga efterlevnadsåtgärder behöver antas av den behöriga myndigheten.**
- d) Den behöriga myndigheten har godtagit åtaganden från näringsidkaren om att upphöra med den utbredda överträdelsen i medlemsstaten, dessa åtaganden har fullgjorts och inga efterlevnadsåtgärder behöver antas av den behöriga myndigheten.**

- 2. Om en behörig myndighet avböjer att medverka i den samordnade insatsen i enlighet med punkt 1 ska den utan dröjsmål underrätta kommissionen, de berörda centrala kontaktpunkterna samt de övriga berörda behöriga myndigheterna om sitt beslut, ange skälen till detta samt tillhandahålla nödvändiga styrkande handlingar.**

Artikel 17

Utredningsåtgärder inom ramen för samordnade insatser

1. [...] De berörda behöriga myndigheterna ska säkerställa att utredningar och inspektioner genomförs **på ett ändamålsenligt, effektivt och samordnat sätt; i synnerhet ska de sträva efter att genomföra utredningar och inspektioner** [...] samtidigt.
2. [...].
- 2a. Mekanismen för ömsesidigt bistånd i enlighet med kapitel III får användas, om så krävs, i synnerhet för att inhämta bevis och uppgifter från andra medlemsstater än de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen eller för att säkerställa att den berörda näringsidkaren inte kringgår efterlevnadsåtgärder.**

3. **När så är lämpligt** [...] **ska** de berörda behöriga myndigheterna redovisa resultatet av utredningen och bedömningen av den utbredda överträdelsen i en gemensam ståndpunkt som överenskommits dem emellan.
- 3a. Om inget annat avtalas mellan de berörda behöriga myndigheterna ska samordnaren underrätta den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen om den gemensamma ståndpunkten, och denne ska ges möjlighet att höras om de frågor som behandlas i den gemensamma ståndpunkten.**
4. När så är lämpligt, och utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om tystnadsplikt och affärshemligheter i artikel 41, får de berörda behöriga myndigheterna [...] offentliggöra den gemensamma ståndpunkten eller delar av denna på sina webbplatser och [...] kommissionen **får offentliggöra den gemensamma ståndpunkten på sin** webbplats **om de berörda behöriga myndigheterna så begär** [...].

Artikel 18

[...] **Åtaganden**

1. De berörda behöriga myndigheterna får uppmana den näringsidkare som är ansvarig för den **utbredda** överträdelsen att **inom en fastställd tidsfrist** föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen [...]. Näringsidkaren får också, på eget initiativ, föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen [...].

2. [...]

2a. När så är lämpligt, och utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om tystnadsplikt och affärshemligheter i artikel 41, får de berörda behöriga myndigheterna offentliggöra de åtaganden som föreslagits av näringsidkaren på sina webbplatser eller, beroende på vad som är lämpligt, så får kommissionen offentliggöra de föreslagna åtagandena på sin webbplats om de berörda behöriga myndigheterna så begär [...].

3. De berörda behöriga myndigheterna [...] **ska bedöma de föreslagna åtagandena och meddela resultatet av bedömningen till näringsidkaren. Om åtagandena är tillräckliga och proportionerliga för att få överträdelsen att upphöra ska de behöriga myndigheterna godta dessa och fastställa en tidsfrist inom vilken åtagandena måste fullgöras.**

4. De berörda behöriga myndigheterna [...] ska övervaka fullgörandet av åtagandena. De ska särskilt säkerställa att den berörda näringsidkaren regelbundet rapporterar till samordnaren om framstegen när det gäller att fullgöra åtagandena. De behöriga myndigheterna får vid behov inhämta synpunkter från konsumentorganisationer och experter för att kontrollera huruvida de åtgärder som vidtagits av näringsidkaren ligger i linje med åtagandena.
5. [...]

Artikel 18a

Efterlevnadsåtgärder inom ramen för samordnade insatser

1. De berörda behöriga myndigheterna ska inom sin jurisdiktion vidta alla nödvändiga efterlevnadsåtgärder mot den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen för att se till att den utbredda överträdelsen upphör eller förbjuds. När så är lämpligt ska de förelägga den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen böter eller viten.

- 2. Efterlevnadsåtgärder i enlighet med punkt 1 ska vidtas på ett effektivt, verkningsfullt och samordnat sätt för att se till att de utbredda överträdelserna upphör eller förbjuds. De berörda behöriga myndigheterna ska sträva efter att vidta efterlevnadsåtgärder samtidigt i de medlemsstater som berörs av den utbredda överträdelserna.**

Artikel 19

Avslutande av samordnade insatser

- 1. En samordnad insats ska avslutas om de berörda behöriga myndigheterna kommer fram till att den utbredda överträdelserna har upphört eller förbjudits i alla berörda medlemsstater eller att ingen utbredd överträdelse har begåtts.**
- 2. En samordnad insats ska avslutas om kommissionen avböjer att ta på sig rollen som samordnare i enlighet med artikel 16.2 och de berörda behöriga myndigheterna beslutar att avsluta den samordnade insatsen.**
- 3. [...] Samordnaren, eller en av de berörda behöriga myndigheterna i fall då en samordnad insats avslutats i enlighet med punkt 2, ska [...] utan dröjsmål underrätta kommissionen, de berörda centrala kontaktpunkterna och de berörda behöriga myndigheterna [...] om att den samordnade insatsen avslutats [...].**

Artikel 20

[...]

Avsnitt II ska utgå.

AVSNITT III

[...]

Artikel 28

[...]

Samordnarens roll

1. Den samordnare som utsetts i enlighet med artiklarna 16 [...] eller [...] **36a** ska särskilt
 - a) säkerställa att alla berörda behöriga myndigheter och kommissionen underrättas i god tid och i vederbörlig ordning om efterlevnadsinsatsens gång, de steg som förväntas följa och vilka åtgärder som kommer att antas,
 - b) samordna **och följa upp** [...] utrednings**åtgärder** [...] **som vidtagits** av de berörda behöriga myndigheterna [...],
 - c) samordna utarbetandet och utbytet av alla nödvändiga handlingar mellan de berörda behöriga myndigheterna och kommissionen,
 - d) upprätthålla kontakten med näringsidkaren och andra parter som berörs av [...] utrednings- och efterlevnadsåtgärder, om inget annat har avtalats mellan de berörda behöriga myndigheterna och [...] **samordnaren** [...],
 - e) samordna de berörda behöriga myndigheternas bedömning, samråd och övervakning samt andra nödvändiga steg för att behandla och genomföra åtaganden som föreslagits av de berörda näringsidkarna,

- f) samordna [...] efterlevnadsåtgärder som antagits av de berörda behöriga myndigheterna [...],
- g) samordna begäranden om ömsesidigt bistånd som framställts av de berörda behöriga myndigheterna i enlighet med kapitel III.

2. Samordnaren ska inte hållas ansvarig för de berörda behöriga myndigheternas insatser eller underlåtelser när denne använder sig av de befogenheter som anges i artikel 8.

2a. När en samordnad insats rör utbredda överträdelser av unionslagstiftning i enlighet med artikel 6.2 ska samordnaren uppmana Europeiska bankmyndigheten att inta en observatörsroll.

Artikel 30

[...] **Språkarrangemang**

- 1. [...]
- 2. [...]

3. De berörda behöriga myndigheterna [...] ska komma överens om vilka språk de [...] ska använda för underrättelser och för alla meddelanden i samband med samordnade insatser [...] och samordnade undersökningar av konsumentmarknader i enlighet med detta kapitel.
4. Om ingen överenskommelse kan nås **mellan de berörda behöriga myndigheterna**, ska underrättelser och andra meddelanden översändas på det officiella språket i den medlemsstat som lämnar underrättelsen eller meddelandet. I så fall ska varje behörig myndighet **om så krävs** säkerställa [...] översättningar av de underrättelser, meddelanden och andra handlingar som den mottar från andra behöriga myndigheter.
5. [...]

[...]

[...]

[...] **Språkarrangemang för kommunikation med näringsidkare**

1. [...]
2. [...]
3. [...]

Vid tillämpning av de förfaranden som anges i detta kapitel ska näringsidkaren ha rätt att kommunicera på det officiella språk eller ett av de officiella språk som används för officiella ändamål i den medlemsstat där näringsidkaren är etablerad eller bosatt.

[...]

KAPITEL V
[...] UNIONSÖVERGRIPANDE VERKSAMHET

Artikel 33

[...]

Artikel 34

Anmälningar *[...]*

1. En behörig myndighet ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och övriga **berörda** behöriga myndigheter om det finns rimliga skäl att misstänka att det på dess territorium pågår en **överträdelse inom unionen eller en utbredd** överträdelse som kan påverka konsumenternas intressen i andra medlemsstater (nedan kallat *anmälan*) [...].
2. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta de berörda behöriga myndigheterna om det finns rimliga skäl att misstänka att en **utbredd** överträdelse har ägt rum i minst [...] **tre** medlemsstater [...] (nedan kallat *anmälan*) [...].

3. I en anmälan ska den behöriga myndigheten eller kommissionen tillhandhålla särskilt följande uppgifter om den misstänkta överträdelsen, om de finns tillgängliga:
- a) En beskrivning av den handling eller den underlåtenhet som utgör överträdelsen.
 - b) Den produkt eller den tjänst som berörs av överträdelsen.
 - c) De medlemsstater som berörs eller som kan komma att beröras av överträdelsen.
 - d) Den näringsidkare som är ansvarig för eller misstänks vara ansvarig för överträdelsen.
 - e) Den rättsliga grunden för eventuella insatser med hänvisning till nationell lagstiftning och motsvarande bestämmelser i de unionsakter som anges i bilagan till denna förordning.
 - f) [...] **En beskrivning av och status för** rättsliga förfaranden, efterlevnadsåtgärder eller andra åtgärder som vidtagits med avseende på överträdelsen, vilket datum de vidtagits samt hur länge de pågått.
 - g) [...]
 - h) De behöriga myndigheter som handlägger rättsliga förfaranden och andra åtgärder.
 - i) [...].
4. Vid en anmälan [...] får den behöriga myndigheten eller kommissionen anmoda [...] behöriga myndigheter, **berörda centrala kontaktpunkter i andra medlemsstater** och kommissionen att, **med utgångspunkt i uppgifter som finns tillgängliga eller är lätta att få tillgång till för de berörda behöriga myndigheterna eller kommissionen,** kontrollera om liknande misstänkta överträdelser **inom unionen eller utbredda överträdelser** [...] pågår i andra medlemsstater eller om efterlevnadsåtgärder redan har vidtagits mot sådana överträdelser i andra medlemsstater. Dessa behöriga myndigheter och kommissionen ska utan dröjsmål besvara begäran.

5. [...]

6. [...]

Artikel 35

[...] Externa anmälningar

1. **Medlemsstaterna får ge utsedda organ,** [...] europeiska konsumentcentrum, [...] konsumentorganisationer [...] **samt, i förekommande fall,** näringsidkarorganisationer med lämplig sakkunskap, [...] befogenhet **att underrätta de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna och kommissionen om misstänkta överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser och att tillhandahålla de uppgifter de har tillgång till som anges i artikel 34.3 (nedan kallat *extern anmälan*).** Medlemsstaterna ska utan dröjsmål anmäla **en förteckning** över dessa enheter samt **alla ändringar av denna** till kommissionen.
2. Kommissionen får, **efter samråd med medlemsstaterna,** [...] ge **organisationer** som företräder konsumentintressen och, **i förekommande fall,** näringslivsintressen på unionsnivå **befogenhet att inkomma med en extern anmälan** [...].

3. [...]
4. De behöriga myndigheterna ska inte vara skyldiga att inleda ett förfarande eller vidta någon annan åtgärd som svar på **en extern anmälan** [...]. [...]
5. [...]

Artikel 36

[...]

1. [...]

[...]

2. [...]

Artikel 36a

Samordnade undersökningar av konsumentmarknader

1. De behöriga myndigheterna får besluta att genomföra en samordnad undersökning av konsumentmarknader för att kontrollera efterlevnaden av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och/eller för att upptäcka överträdelser. Om inget annat har avtalats mellan de deltagande behöriga myndigheterna ska de samordnade undersökningarna av konsumentmarknader samordnas av kommissionen.
2. I samband med de samordnade undersökningarna av konsumentmarknader får de deltagande behöriga myndigheterna effektivt utnyttja de utredningsbefogenheter som anges i artikel 8 och andra befogenheter som tilldelats dem enligt nationell lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna får inbjuda utsedda organ, kommissionstjänstemän och andra åtföljande personer som bemyndigats av kommissionen att delta i samordnade undersökningar av konsumentmarknader.

KAPITEL VI

[...]

Artikel 37

Samordning av andra verksamheter som bidrar till [...] utredning och efterlevnad

1. Medlemsstaterna **får i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målen i denna förordning** informera varandra och kommissionen om sin verksamhet på följande områden:
 - a) Utbildning av tjänstemän som arbetar med [...] **tillämpningen av denna förordning**.
 - b) Insamling, klassificering och utbyte av uppgifter om konsumentklagomål.
ba) Bästa praxis för utrednings- och efterlevnadsmetoder.
 - c) Utveckling av branschspecifika nätverk mellan behöriga tjänstemän.
 - d) Utveckling av hjälpmedel för information och kommunikation. [...]
 - e) [...]

f) [...].

2. Medlemsstaterna **får i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målen i denna förordning** samordna och gemensamt organisera [...] verksamhet **på de områden** som anges i punkt 1.
3. [...].
4. [...]

Artikel 38

Utbyte av tjänstemän mellan behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna får delta i utbytesprogram för behöriga tjänstemän från andra medlemsstater i syfte att stärka samarbetet. De behöriga myndigheterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för behöriga tjänstemän från andra medlemsstater att spela en ändamålsenlig roll i den behöriga myndighetens verksamhet. Därför ska tjänstemännen i fråga ha rätt att utföra de uppgifter som den mottagande behöriga myndigheten tilldelar dem i enlighet med lagstiftningen i sin medlemsstat.

2. Under utbytet ska den behöriga tjänstemannens civilrättsliga och straffrättsliga ansvar behandlas på samma sätt som för tjänstemän vid den mottagande behöriga myndigheten. De behöriga tjänstemännen från andra medlemsstater ska iaktta gällande normer för tjänsteutövningen och [...] lämpliga interna uppföranderegler vid den mottagande behöriga myndigheten. Dessa uppföranderegler ska särskilt säkerställa skyddet för enskilda när det gäller behandling av personuppgifter, rättvisa förfaranden och korrekt efterlevnad av bestämmelserna om sekretess, tystnadsplikt och affärshemligheter enligt artikel 41.

Artikel 39

[...]

1. [...]

[...]

2. [...]

3. [...]

Artikel 40

Internationellt samarbete

1. Unionen ska, **i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målen i denna förordning,** samarbeta med tredjeländer och med behöriga internationella organisationer på de områden som omfattas av denna förordning i syfte att skydda konsumenternas intressen. Arrangemangen när det gäller samarbete, inbegripet upprättandet av arrangemang för ömsesidigt bistånd, utbyte av sekretessbelagda uppgifter och program för utbyte av personal, får göras till föremål för avtal mellan unionen och berörda tredjeländer.
2. Avtal mellan unionen och tredjeländer om samarbete och ömsesidigt bistånd för att skydda och främja konsumenternas intressen ska vara [...] **förenliga med relevanta regler om uppgiftsskydd tillämpliga på överföring av personuppgifter till tredjeländer.**

3. Om en behörig myndighet från en myndighet i ett tredjeland mottar information **som är relevant för de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater**, ska **den** [...] förmedla informationen till [...] **dess** berörda behöriga myndigheter [...], under förutsättning att de bilaterala biståndsavtal som slutits med tredjelandet medger detta, och i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter.
4. Information som förmedlats enligt denna förordning får också förmedlas av en behörig myndighet till en myndighet i ett tredjeland enligt ett bilateralt biståndsavtal som slutits med det tredjelandet, under förutsättning att den behöriga myndighet som ursprungligen förmedlade informationen har gett sitt [...] **godkännande** till detta, och i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter.

KAPITEL VII

[...] **GEMENSAMMA ARRANGEMANG**

Artikel 41

Användning av information samt tystnadsplikt och affärshemligheter

1. Information som [...] **genom tillämpning av denna förordning** samlas in **av eller** meddelas de behöriga myndigheterna och kommissionen, ska endast användas för att säkerställa efterlevnad av **unions**lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

2. Information som samlas in eller meddelas i enlighet med punkt 1 ska vara sekretessbelagd och användas och offentliggöras i enlighet med unionslagstiftning och med vederbörligt beaktande av [...]
- a) [...]
 - b) [...] en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive affärshemligheter och immateriella rättigheter,
 - c) [...]
 - d) [...].
3. [...] Utan att det påverkar tillämpningen av punkt [...] 1 får de behöriga myndigheterna efter förhandssamråd med den behöriga myndighet som tillhandahöll informationen offentliggöra den information som krävs
- a) för att bevisa överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser,
 - b) för att se till att överträdelser inom unionen eller utbredda överträdelser upphör eller förbjuds.

Användning av bevis och utredningsresultat

[...] De behöriga myndigheterna får, **inom ramen för förfaranden som inletts med tillämpning av denna förordning, som bevis** använda alla uppgifter, handlingar, resultat, utlåtanden, bestyrkta kopior eller underrättelser **från en behörig myndighet i en annan medlemsstat i enlighet med artiklarna 8 och 9 som** meddelats [...] **i enlighet med denna förordning**, oavsett deras form och på vilket medium de lagras, **på samma grunder som liknande bevis som erhållits i deras egen medlemsstat, i den utsträckning detta är förenligt med den nationella processrätten i den medlemsstat där förfarandet inleddes.**

2. [...]

Elektronisk databas [...]

1. Kommissionen ska upprätta och upprätthålla den nödvändiga elektroniska databasen **för all kommunikation enligt denna förordning mellan behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen [...]. All information som skickas med hjälp av den elektroniska databasen** ska lagras och behandlas **i den elektroniska databasen** [...]. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska ha rätt att konsultera databasen.
2. Information som tillhandahålls av [...] enheter **med rätt att utfärda en extern anmälan i enlighet med artikel 35.1 och 35.2** [...] ska lagras och behandlas i den elektroniska databasen, men dessa [...] enheter [...] ska inte ha tillgång till denna databas.
3. Lagrade uppgifter som rör en överträdelse [...] **får inte lagras i databasen längre än vad som krävs för de syften för vilka de samlades in och behandlas, och inte längre än fem år efter den dag** [...] då

- a) [...]
 - b) [...] **samordnaren** i enlighet med artikel 19.1 meddelar **att den samordnade insatsen har avslutats** [...],
 - c) [...]
 - d) informationen fördes in i databasen, i alla övriga fall.
4. Kommissionen ska anta de genomförandeakter som krävs för att upprätta och upprätthålla databasen, och i synnerhet de steg i arbetsflödena som krävs för att genomföra de olika förfaranden som omfattas av denna förordning och de standardformulär som ska användas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 44

Avstående från ersättning för kostnader

- 1.** Medlemsstaterna ska avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår i samband med tillämpningen av denna förordning.

2. [...] Utan hinder av punkt 1 ska den ansökande myndighetens medlemsstat i fall där denna agerar inom ramen för en begäran enligt artikel 12 förbli ansvarig gentemot den anmodade myndighetens medlemsstat för alla eventuella kostnader och förluster som uppkommit till följd av åtgärder som en domstol avvisat och förklarat sakna grund i den mån det gäller sakinnehållet i den berörda överträdelsen.

Artikel 45

[...] Prioriteringar i tillsynsverksamheten

1. Vartannat år från och med den xx/xx/20xx [datum för denna förordnings ikraftträdande] ska [...] medlemsstaterna sinsemellan och med kommissionen utbyta information om de [...] tvååriga prioriteringarna avseende tillsynen av tillämpningen av denna förordning [...]. Dessa prioriteringar ska [...], i förekommande fall, innehålla följande:
 - a) Information om marknadstendenser som kan påverka konsumenters intressen i deras medlemsstat och [...] i andra medlemsstater.
 - b) [...] En översikt över insatser som genomförts i enlighet med denna förordning under de två senaste åren, i synnerhet [...] utrednings- och efterlevnadsåtgärder [...].

- c) **Sammanfattande** information om de behöriga myndigheternas organisation, befogenheter och ansvarsområden **med avseende på tillämpningen av denna förordning** [...].
- d) [...] **Preliminära** prioriterade områden vid genomförandet av den **unions**lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen under de närmaste två åren i medlemsstaten.
- e) Föreslagna prioriterade områden vid genomförande av den **unions**lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen **under de närmaste två åren** i unionen som helhet [...].
- f) [...]
- g) [...].

2. Om omständigheterna eller marknadsvillkoren förändras avsevärt under de två år som följer på ingivandet av de senaste **prioriteringarna** för tillsynsverksamheten, [...] **ska** medlemsstaterna [...] **uppdatera sina prioriteringar för tillsynsverksamheten**[...].

2a. Kommissionen ska sammanfatta den information som tillhandahålls i enlighet med punkt 1 och årligen rapportera till den kommitté som avses i artikel 48 för att underlätta prioriteringen av åtgärder enligt denna förordning, utbyte av bästa praxis och riktmärkning, särskilt med beaktande av utveckling av kapacitetsbyggande verksamhet.

Artikel 46

[...]

Artikel 47

[...]

[...]

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 48

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 49

Anmälningar

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen överlämna texterna till eventuella bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar, eller till avtal som ingåtts om frågor som omfattas av denna förordning, förutom till avtal som rör enskilda fall.

Artikel 50

Utvärdering

[Senast den xx/xx/20xx, dock inte senare än sju år från det att denna förordning börjar tillämpas] ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av tillämpningen av förordningen, däribland en bedömning av effektiviteten i genomförandet av den lagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i enlighet med denna förordning, och en undersökning av bland annat hur näringsidkares efterlevnad av de lagar som skyddar konsumenternas intressen har utvecklats på viktiga konsumentmarknader som berörs av gränsöverskridande handel.

Artikel 51

[...]

[...]

Artikel 52

Upphävande

Förordning (EG) nr 2006/2004 ska upphöra att gälla från och med den [dag då denna förordning börjar tillämpas].

Artikel 53

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den [...] **två** år efter ikraftträdandet].

[...]

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Direktiv och förordningar som avses i artikel 3 a

1. Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29).
2. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenterna (EGT L 80, 18.3.1998, s. 27).
3. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171, 7.7.1999, s. 12).
4. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).
5. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel: artiklarna 86–100 (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).
6. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation): artikel 13 (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

7. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16).
8. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).
9. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).
10. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 1).
11. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EUT L 376, 27.12.2006, s. 21): artiklarna 1, 2 c och 4–8.
12. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36): artikel 20.

13. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).
14. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).
15. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3): artiklarna 22, 23 och 24.
16. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/122/EG av den 14 januari 2009 om konsumentskydd vid vissa aspekter av avtal om tidsdelat boende, långfristiga semesterprodukter, återförsäljning och byte (EUT L 33, 3.2.2009, s. 10).
17. Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1): artiklarna 9, 10, 11 och 19–26.
18. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1).
19. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1).

20. Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).
21. Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63): artikel 13.
- 21a. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 524/2013 av den 21 maj 2013 om tvistlösning online vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (förordningen om tvistlösning online vid konsumenttvister) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 1): artikel 14.**
22. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34): artiklarna 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22 och 23, kapitel 10 samt bilagorna I och II.
23. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214): artiklarna 3–18 och 20.2.

24. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 11.12.2015, s. 1).
-